

[Justitsministeren.]

Jeg skal da fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo*. Under Folketingets Behandling og Udvalgets Behandling af disse Spørgsmaal i Fjor blev det fremhævet, at den Arveret efter Faderen, der tillægges de uden for Ægteskab fødte Børn, kan virke som en Hindring for, at hans Enke kan sidde i uskiftet Bo. Fra Dansk Kvindesamfund har Justitsministeriet endvidere modtaget et Forslag om, at Pupilauctoriteterne ved deres Afgørelse af, om der bør gives Samtykke til Hensiden i uskiftet Bo med den først afdøde Ægtefælles Livsarvinger, skal tage Hensyn ogsaa til den længst levende Ægtefælles Tarv, naar den først afdøde Ægtefælles Livsarvinger er født uden for Ægteskab. Endvidere foreslaas, at den først afdødes myndige Livsarvinger, der er født uden for Ægteskab, kun kan begære Skifte, hvis Pupilauctoriteterne under Hensyn til begge Parters rimelige Interesse godkender Begeringen. Medens den sidste Indvendning ikke synes af større Betydning, er der i det her omhandlede Lovforslag taget Hensyn til Hovedindvendingen, Hensyn til den efterlevende Hustrus Tarv, idet der staar, at hvis Hustruen er den længstlevende og Manden som Livsarvinger efterlader sig Børn født uden for Ægteskab eller disses Afkom, vil Pupilauctoriteterne ved Afgørelsen af, om Hustruen skal hense i uskiftet Bo, tillige have at tage Hensyn til Hustruens Tarv.

Det syvende og sidste Lovforslag, jeg i denne Forbindelse skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger*. Dansk Kvindesamfund har anmodet om, at der i Forbindelse med Lovforslag om Børns Retsstilling maa blive fremsat en Tilføjelse gaaende ud paa, at der aabnes en Ægtefælle Adgang til at kræve Bosondring, naar det viser sig, at den anden Ægtefælle ved Ægteskabets Indgaaelse havde et arveberettiget Barn uden for Ægteskab, eller han under Ægteskabet faar et saadant Barn. Den førstnævnte Ægtefælle kan derefter sikre sig, at det, som han eller hun senere erhverver ved Selverhverv, ved Arv eller Gave eller paa anden Maade, ikke indgaar i den Bomasse, som den anden Ægtefælles uden for Ægteskab fødte Barn skal arve af.

Jeg synes, denne Betragtning er rigtig. Der bør ogsaa ske en Indskrænkning

her, selv om den gaar ud over det rent abstrakte Princip om Ligestillingen. En tilsvarende Regel findes for øvrigt i norsk Lovgivning.

Jeg tillader mig ligeledes at anbefale de 6 sidst gennemgaaede Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling, idet jeg endnu skal oplyse, at Ikrafttrædelsesdatoen for samtlige 7 Lovforslag paa Grund af deres indre Sammenhæng er foreslaaet sat til samme Tidspunkt, nemlig til 1. Januar 1937.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Undervisningsminister, for at han kan fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): I de to sidste Samlinger har Folketinget behandlet *Forslag til Lov om Folkeskolen*. Efter at en Skolereform paa det Omraade i lang Tid har været drøftet ude i Befolkningen og af den store Skolekommission, der afsluttede sit Arbejde i 1923, maa Spørgsmaalet nu siges at være gennemdrøftet, og Tiden maa være inde, hvor Lovgivningsmagten skaber Rammer, der kan give Plads for de Krav, som Livet og Udviklingen stiller.

Det Lovforslag, som jeg skal forelægge for det høje Ting, er — fraregnet nogle ganske enkelte nærmest tekniske Ændringer — i Overensstemmelse med Forslaget, som blev stillet af den tidligere Undervisningsminister i Udvalget, der behandlede Sagen i Fjor, og hvor dette Forslag blev tiltraadt af de to Regeringspartier. Om Lovforslagets Enkeltheder henviser jeg til Bemærkningerne i Forslaget, der blev fremsat i Samlingen 1934—35, og til Betænkningen, der blev afgivet i sidste Rigsdagssamling den 27. April 1935 — den findes i Rigsdagstidende 1934—35, Tillæg B. Sp. 2297 og følgende.

De Ændringer, der er foreslaet i Forhold til den først forelagte Lov, og som fik Udtryk i Flertallets Indstilling af 27. April 1935, skal jeg kun omtale kort. Der er i Forslaget, som det nu forelægges, et særligt Afsnit om Skoleforholdene i København. Herinde vil Grundskolen som Regel kunne blive 5-aarig, men med en eksamensfri Mellemskole, der er 3- eller 4-aarig, og en Mellemskole efter Almenskoleloven af 1903, der er 4-aarig. Saafremt Undervisningspligten udvides for Børn i den offentlige Skole i København med et Aar, bliver Børnene pligtige at følge Undervisningen i en